

"Om ni älskar mig, så håll mina bud."

I denna artikel kommer vi främst att undersöka kapitel 14 och 15 i Johannesevangeliet. Vi befinner oss i slutet av Jesu verk. Judas har förrått Herren och leder hans fiender för att arrestera honom och slutligen korsfästa honom. Under dessa sista timmar ger Jesus sina sista instruktioner till sina lärjungar. Dessa instruktioner är avgörande, och vi måste ge dem vår fulla uppmärksamhet.

Låt oss börja med Johannes 14:15. Där säger Herren:

Johannes 14:15

"Om ni älskar mig, så håll mina bud."

Många blir upprörda när de hör talas om bud. Detta beror på en förvrängd syn på Guds nåd, enligt vilken nåd och bud är motsatser. Enligt denna syn behöver vi alltså inte hålla några bud, eftersom frälsningen kommer genom nåd, eller i bästa fall kan sådana bud vara bra, men det är inte absolut nödvändigt att hålla dem. Det som är nödvändigt enligt denna syn är att "tro". Om vi "tror" men inte försöker hålla Herrens bud, är det inget allvarligt problem. Enligt denna uppfattning verkar tro vara ett sinnestillstånd, något jag tror på, men det finns inget absolut behov av att agera i enlighet med vad jag tror. Det vore trevligt om jag agerade i enlighet med det, men en sådan handling anses inte vara obligatorisk. Och här kommer Herren för att bryta ner alla dessa mentala konstruktioner. "Älskar du mig?" "Om så är fallet, håll då mina bud", sade han och lämnade inget utrymme för missförstånd.

Det vi just har läst återspeglar hans läror som finns i alla evangelierna, vilka tydliggör den djupa betydelsen av att hålla Herrens bud. I Lukas 6:46-49 läser vi till exempel:

Lukas 6:46-49

"Men varför kallar ni mig Herre, Herre, och gör ändå inte vad jag säger?" Var och en som kommer till mig och hör mina ord och gör därefter, vem han är lik, det ska jag visa er. Han är lik en man som byggde ett hus och grävde djupt och lade grundvalen på klippan. Och när översvämningen kom, vräkte sig floden mot huset, men den kunde inte skaka det, eftersom det var grundat på klippan. Men den som hör och inte gör, han är lik en man som byggde ett hus på marken, utan någon grund. Och floden vräkte sig mot det, som genast föll och förödelsen blev stor för det huset."

Och Matteus 7:21

"Inte alla som säger Herre, Herre, till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja som är i himlarna."

Som Jesus klargör är det inte tillräckligt att kalla honom "Herre, Herre". Vi måste också göra vad han säger, hans Faders vilja, hans bud. Att kalla honom Herre men vägra att göra hans bud kommer inte att leda oss till himmelriket. Vi har just läst det! Att försöka göra Guds vilja är alltså inte valfritt. Det är inte något vi gör om vi känner för det, men om vi inte gör det spelar det ingen roll. Tvärtom är det obligatoriskt och absolut avgörande, för utan det kommer vi inte in i himmelriket. Detta gör att göra Guds vilja till kännetecknet för en sann lärjunge. Lärjungen som tar upp sitt kors och följer honom. Den som har valt den smala porten och inte den breda vägen som leder till fördärvet.

Matteus 7:13-14

"Gå in genom den trånga porten. För den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. **För den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den."**

Och Matteus 16:24-25

” Då sa Jesus till sina lärjungar: **Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.** För den som vill bevara sitt liv, ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull, ska finna det.”

Vill vi följa honom? Låt oss då förneka oss själva, ta upp vårt kors och följa honom. Låt oss gå genom den trånga porten och vandra den svåra vägen, den enda vägen som leder till livet. Den breda vägen, den väg som majoriteten följer, den LÄTTA vägen, som inte kräver något kors, där allt är lätt och där vi kan leva som världen utan omvändelse, leder till fördärv. Endast den svåra vägen leder till livet.

Men låt oss återvända till Johannesevangeliet och det som Herren sa till sina lärjungar den sista natten:

Johannes 14:21

”Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig. Och den som älskar mig, han ska bli älskad av min Fader, och jag ska älska honom, och ska uppenbara mig för honom.”

Vi älskar Jesus när vi håller hans bud. ”Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig”, sade han. Så dessa två saker – att älska Jesus och att hålla hans bud – är oskiljaktigt förbundna med varandra. Vi älskar honom om vi håller hans bud. Och vi håller hans bud för att vi älskar honom. Annars älskar vi honom inte på riktigt. Han sade faktiskt detta i verserna 23 och 24:

Johannes 14:23-24

”Jesus svarade och sa till honom: Om någon älskar mig, så håller han mitt ord. Och min Fader ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom. **Den som inte älskar mig håller inte mina ord.** Och det ord som ni hör är inte mitt utan från Fadern som har sänt mig.”

Det spelar ingen roll vad vi säger, utan vad vi gör. Att säga att vi älskar Herren men inte göra vad han säger är inte ett tecken på uppriktig "kärlek", utan bara "kärlek" i ord. Att verkligen försöka hålla hans bud, även om vi misslyckas, är det som verkligen visar om vi älskar honom eller inte. Och vad är löftet för oss, kära bröder och systrar, om vi försöker hålla hans ord? Jesus kommer att älska oss och uppenbara sig för oss! Och hans Fader kommer att älska oss! Han och Fadern kommer att komma till oss och göra sitt hem i oss! Vill vi inte det? Vill vi inte bli Faderns och Sonens hem? Vill vi inte att Jesus ska uppenbara sig för oss? Jag skulle verkligen vilja det! Och jag tror att ni också skulle vilja det! Men vi måste göra något för det. **Vi måste hålla hans bud.** Vi måste ta upp vårt kors och följa honom. Vi får inte vandra efter köttet, vi får inte vandra på världens breda väg, utan genom den smala porten.

Många kristna söker "hemligheten" till sann gemenskap med Herren. Många predikanter framställer också sann gemenskap med Herren som något som det finns en hemlighet till, att de påstås känna nyckeln till den och att vi måste följa deras recept för att finna den. Men mina bröder, det finns ingen hemlighet! Allt är klart. Jesus gjorde det helt klart:

Johannes 14:21

"Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig. Och den som älskar mig, han ska bli älskad av min Fader, och jag ska älska honom, och ska uppenbara mig för honom."

Nyckeln är att hålla Herrens bud, Hans Ord. Den som håller dem älskar verkligen Herren och kommer att bli älskad av Fadern och Sonen. Fadern och Sonen kommer att göra sitt hem i honom, och Guds Son kommer att uppenbara sig för honom. Det är så enkelt och så sant.

„Jag är vinträdet, ni är grenarna“

Efter att Jesus hade gjort detta klart fortsatte han med liknelsen om vinstocken:

Johannes 15:1-9

”Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen. Varje gren i mig som inte bär frukt tar han bort, och varje gren som bär frukt rensar han, för att den ska bära mer frukt. Ni är redan nu rena på grund av det ord som jag har talat till er. **Förbli i mig, och jag i er.** Såsom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte förblir i vinträdet, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig. **Jag är vinträdet, ni är grenarna. Den som förblir i mig, och jag i honom, han bär rik frukt. För utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop dem och kastar dem i elden för att brännas.** Om ni förblir i mig, och mina ord förblir i er, kan ni be om vad ni vill, och det ska bli gjort för er. Min Fader blir förhålligad genom att ni bär rik frukt och ni ska vara mina lärjungar. Såsom Fadern har älskat mig, så har också jag älskat er. Förbli i min kärlek.”

Herren fortsätter i denna underbara passage vad han sa tidigare. Han är vinstocken, vi är vinstockens grenar och Fadern är vinodlaren. Som grenar måste vi förbli i vinstocken. ”Förbli i mig, och jag i er”, sa han. Om vi förblir i honom, kommer vi att bära mycket frukt. Om vi inte förblir i honom och blir fruktlösa, kommer vi att vissna och, som Herren sa, få samma öde som torra grenar: de samlas ihop och kastas i elden. Så vi ser återigen att det inte alls är valfritt att förbli i vinstocken, att verkligen älska Jesus och följa honom genom att hålla hans bud, och det är inte heller något som är garanterat för alla troende. Tvärtom är det ett dagligt beslut, precis som beslutet att göra eller inte göra det som Herren befäller oss är ett dagligt beslut.

Här kommer liknelsen om såningsmannen till minnet: i den grodde fröet av Guds ord i tre av de fyra typerna av hjärtan som det föll på. Men det bar bara frukt i en typ av hjärta. I de andra två blev det fruktlöst. Här är dessa tre kategorier:

Lukas 8:13-15

”Och de på stengrunden är de som när de hör tar emot ordet med glädje. Men de har ingen rot. De tror till en tid men i prövningens stund avfaller de. Och det som föll bland törnena, det är de som hör men under vandringen kvävs av omsorger och rikedom och livets njutningar och bär inte mogen frukt. Men det som föll i den goda jorden är de som hör ordet och behåller det i ett uppriktigt och gott hjärta och bär frukt med uthållighet.”

De två första kategorierna hörde ordet, trodde på det, men bevarade det inte. Den första av dessa två kategorier ”tror en tid, men faller bort i prövningens stund”. Den andra ”hör, går ut och kvävs av bekymmer, rikedom och livets njutningar och bär ingen frukt”. Endast den tredje kategorin bar frukt. De andra två gjorde tyvärr inte det. De började förmodligen glatt och med glädje. Men i slutändan fick andra saker eller förföljelse dem att ändra sig. Ja, de trodde en gång. Ordet säger uttryckligen om den första av dessa två kategorier att de tror en tid. De var trogna, men bara en tid. Det räcker inte, mina bröder, att vara trogen bara en tid. Vi vill vara trogna FÖR ALLTID, till vårt sista andetag. Det räcker inte heller att vara fruktlösa ”troende” som tjänar oss själva. Som kallar Jesus Herre, Herre, men vägrar att göra vad han säger. Istället vill vi vara fruktbara, se till att vi gör Faderns vilja och tjänar Jesus genom att göra hans bud, dag för dag, till slutet.

Men låt oss fortsätta i Johannes 15:

Johannes 15:10-14

”Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt till er för att min glädje ska vara kvar i er och för att er glädje ska bli fullkomlig. **Detta är mitt bud, att ni ska älska varandra såsom jag har älskat er.** Ingen har större kärlek än denna, att man ger sitt liv för sina vänner. **Ni är mina vänner, om ni gör vad än jag befäller er.**”

Upprepade gånger, i denna sista tal till sina lärjungar, några timmar eller minuter före sin arrestering, talar Herren om vikten av att hålla hans bud. Vi är hans vänner om vi gör vad han befäller oss. Vi är i vinstocken om vi förblir i honom, om vi vårdar och bevarar våra hjärtan goda, så att ordets säd kan bära mycket frukt, såsom Herren önskar för oss. Den som hör orden "frukt" och "bud" och känner sig obekväm eftersom vi förmodligen inte har något att göra, eftersom Herren har gjort allt för oss, bör tänka om. För Herren känner sig inte bara obekväm med att tala på detta sätt, utan han ser till att upprepa det om och om igen, så att det blir mycket tydligt vad han vill ha av oss och att detta är obligatoriskt och inte något som, om vi gör det, är trevligt, men om vi inte gör det, spelar det ingen större roll. Det är så viktigt att den som vägrar att göra hans bud, som förblir i vinstocken, om han inte omvänder sig, aldrig kommer att känna honom, kommer att skäras bort från vinstocken och inte komma in i himmelriket. Detta betyder inte på något sätt att vi inte kommer att falla eller synda! Men det betyder att vi, trots våra misslyckanden och fall, försöker hålla Guds ord. Vi springer troens lopp, och även om vi kanske faller, till och med dagligen, reser vi oss upp och fortsätter, med blicken riktad mot Herren Jesus:

Hebreerbrevet 12:1-2

"... låt oss lägga av allt som tynger och synden som så lätt snärjer oss, och löpa uthålligt i det lopp vi har framför oss, och se på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som på grund av den glädje som låg framför honom uthärdade korset utan att bry sig om smäleken, och som satte sig på högra sidan om Guds tron."

Kärlek: det viktigaste budet

När vi talar om Herrens bud finns det ett som omfattar dem alla, budet att älska varandra. Som vi läser i vers 12:

Johannes 15:12

”Ingen har större kärlek än denna, att man ger sitt liv för sina vänner.”

Och för att vi inte ska bedra oss själva är det inte en billig kärlek, en kärlek bara i ord, som avses här. Snarare är det kärlek i handling. Som Johannes sa i sitt första brev:

1 Johannes 3:18

”Mina barn, låt oss inte älska med ord och inte heller med tungan, utan i handling och sanning.”

Och vad detta betyder klargjorde han några verser tidigare:

1 Johannes 3:14-18

”Vi vet att vi har gått över från döden till livet, för vi älskar bröderna. Den som inte älskar sin broder förblir i döden. Var och en som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv bestående i sig. Däriigenom har vi lärt känna Guds kärlek, att han gav sitt liv för oss. Även vi är skyldiga att ge våra liv för bröderna. Men om någon som har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd och stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? Mina barn, låt oss inte älska med ord och inte heller med tungan, utan i handling och sanning.”

Vi ser ordet ”förbli” igen. Om du eller jag inte älskar vår broder eller syster, då förblir vi inte i vinstocken, utan i döden! Om du och jag hatar vår broder, då är vi mördare! Och om vi inte omvänder oss, låt oss inte bedra oss själva: vi kommer att ärva det vi förblir i, nämligen döden. Dessutom säger vi att vi älskar Herren, men vår broder bredvid oss är i nöd, och vi väljer att se åt andra hållet? Låt oss inte lura oss själva: Guds kärlek förblir inte i oss, och vi förblir inte i honom, i vinstocken! Vår tros äkthet bevisas av våra handlingar. Att följa Herren betyder inte att säga rätt saker – att bara älska med

ord – utan också att göra rätt saker, att älska med handlingar och i sanning. Ett mycket tydligt bevis på detta ges oss av Herren i Matteus 25:34-46:

Matteus 25:34-46

”Då ska Konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta emot det rike som gjorts i ordning åt er från världens början. **För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni gav mig husrum, naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.** Då ska de rättfärdiga svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och gav dig husrum, eller naken och klädde dig? Eller när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? **Då ska Konungen svara och säga till dem: Sannerligen säger jag er: Det ni har gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.** Sedan ska han också säga till dem som står på vänstra sidan: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden, som har ställts i ordning åt djävulen och hans änglar. **För jag var hungrig och ni gav mig inget att äta. Jag var törstig och ni gav mig inget att dricka. Jag var främling och ni gav mig inte husrum, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.** Då ska också de svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och tjänade dig inte? **Då ska han svara dem och säga: Sannerligen säger jag er: Vad ni inte har gjort mot en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort mot mig.** Och dessa ska då gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.”

Och som Jakob sa:

Jakob 1:22-27

”**Men var ordets görare och inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva.** För om någon är ordets hörare och inte dess görare, så är han lik en man som betraktar sitt

ansikte i en spegel, för när han har betraktat sig själv, går han därifrån och glömmer genast hur han var. Men den som ser in i frihetens fullkomliga lag och blir kvar i den, han är inte en glömsk hörare utan en verklig görare, han kommer att bli välsignad i det han gör. Om någon bland er tror sig vara gudfruktig och inte styr sin tunga utan bedrar sitt hjärta, så är hans gudstjänst ingenting värd. **Detta är en ren och fläckfri gudstjänst inför Gud och Fadern, att besöka föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen.**”

Slutsats

Avslutningsvis, kära bröder och systrar: vi måste sträva efter att hålla Herrens bud varje dag. Att älska varandra – inte med ord utan med handlingar – är det viktigaste budet. Och om vi älskar varandra, kommer vi att förlåta varandra, vi kommer inte att begära onda saker, vi kommer inte att tala illa om varandra, vi kommer inte att avundas varandra. Låt oss komma ihåg den definition av kärlek som aposteln Paulus gav oss i 1 Korintierbrevet 13:

1 Korintierbrevet 13:4-7

”Kärleken är tålig och mild, kärleken avundas inte, kärleken skryter inte, den är inte uppblåst, den uppför sig inte illa, den söker inte sitt, den är inte lättretlig, den tänker inte något ont. Den gläds sig inte över orättfärdigheten men gläds sig med sanningen. Den fördrar allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting.”

Då kommer vi att vara sanna lärjungar till vår Herre. Då kommer Kristus att komma och uppenbara sig för oss. Då kommer Fadern och Sonen att komma och ta sin boning i oss. Då kommer vi att vara Jesu vänner. Då kommer vi att tala, och Han kommer att lyssna! Och låt oss inte på något sätt tro att Hans bud är betungande. Nej! De är lätta, för Han stöder oss i att utföra dem:

Matteus 11:28-30

”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, och jag ska ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat, och ni ska finna ro för era själar. **För mitt ok är milt, och min börda är lätt.**”

Låt oss därför sträva efter att göra Hans vilja. Låt oss sträva efter att förbli i vinstocken och i Herrens närvaro, en närvaro som endast ges till dem som förblir i Honom. Och låt oss göra detta till slutet, dag för dag.